

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 10To/36/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8613010226
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Monok
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8613010226.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Monoka a sudcov JUDr. Martiny Zeleňakovej a JUDr. Evy Rešatkovej na verejnom zasadnutí konanom dňa 11.2.2015, v trestnej veci proti obžalovanému O. T. pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 158 Tr. zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Svidník sp. zn. 1T 82/2013 zo dňa 23.7.2014 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d) Tr. poriadku z r u š u j e napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. poriadku

obž. O. T., nar. XX.X.XXXX v W., trvale bytom W., B.. C.. XXX/XX,

podľa § 285 písm. b) Tr. poriadku spod obžaloby Okresného prokurátora vo Svidníku sp. zn. Pv 267/13 pre skutok kvalifikovaný ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 158 Tr. zákona, ktorého sa mal dopustiť tak, že

- dňa 15.1.2013 v čase o 01.50 hod. viedol nákladné motorové vozidlo továrenskej značky TATRA 815, ev. čísla KE ASIST po štátnej ceste I/73 medzi obcami G. a C., okr. U. smerom na R., pričom počas jazdy za obcou G. sa plne nevenoval vedeniu vozidla, nesledoval situáciu v cestnej premávke a na zľadovatej vozovke dostal šmyk, následkom čoho zišiel po pravej strane jazdy do priekopy, kde sa s vozidlom prevrátil, pričom pri dopravnej nehode jeho spolujazdec R. I. utrpel vyklbenie ľavého sternoklavikulárneho kĺbu, vyvrtnutie a natiahnutie krčnej chrbtice, odreninu ľavého ramena, zhmoždenie pravého ramena a pravého ramenného kĺbu, pre ktoré bol práceneschopný do 18.2.2013.

o s l o b o d z u j e, lebo skutok nie je trestným činom.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresného súdu bol obž. O. T. uznaný vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 158 Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

- dňa 15.1.2013 v čase o 01.50 hod. viedol nákladné motorové vozidlo továrenskej značky TATRA 815, ev. čísla KE ASIST po štátnej ceste I/73 medzi obcami G. a C., okr. U. smerom na R., pričom počas jazdy za obcou G. sa plne nevenoval vedeniu vozidla, nesledoval situáciu v cestnej premávke a na zľadovatej vozovke dostal šmyk, následkom čoho zišiel po pravej strane jazdy do priekopy, kde sa s vozidlom prevrátil, pričom pri dopravnej nehode jeho spolujazdec R. I. utrpel vyklbenie ľavého sternoklavikulárneho kĺbu, vyvrtnutie a natiahnutie krčnej chrbtice, odreninu ľavého ramena, zhmoždenie pravého ramena a pravého ramenného kĺbu, pre ktoré bol práceneschopný do 18.2.2013.

Za to mu bol podľa § 158 Tr. zákona s použitím § 61 ods. 1, 2, § 38 ods. 3, § 36 písm. j), n) Tr. zákona uložený trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá po dobu 1 roka.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu odvolanie. V ňom poukázal na to, že okresný súd ustálil príčinu dopravnej nehody v skutkovej vete tým, že sa on plne nevenoval vedeniu vozidla, nesledoval situáciu v cestnej premávke, pričom sa opiera o výpoveď poškodeného I., ktorý protiidúce vozidlo nevidel. Príčinu dopravnej nehody objasnil už vo svojej výpovedi v prípravnom konaní, keď uviedol, že na zľadovatelej ceste dostal šmyk. V snahe tento šmyk vyrovnať a predísť zrážke s protiidúcim vozidlom svoje vozidlo strhol vpravo do poľa. To isté vypovedal na hlavnom pojednávaní. Okresný súd v odôvodnení rozsudku túto výpoveď hodnotil ako účelovú vzhľadom na svedecké výpovede G. I. a R. I., ktorí o protiidúcom motorom vozidle nehovorili. Vzhľadom na skorú rannú dobu a predchádzajúcu prácu je pochopiteľné, že nesledovali situáciu na ceste, ale driemali a registrovali až situáciu po nehode. Zo znaleckého posudku z odboru cestnej dopravy vyplýva, že mal predvídať poľadovicu v danom úseku vzhľadom na poveternostné podmienky a tomu prispôbiť rýchlosť vozidla. Znalec sa pritom nezaoberal tým, že vozidlo sa dostalo do šmyku, ktorý by aj na zľadovatelej vozovke vyrovnal nebyť reakcie na protiidúce vozidlo. Zo svedeckých výpovedí Mgr. L. I. a L. J. - záchranárov vyplýva, že pred dopravnou nehodou premávali so záchraným vozidlom rýchlosťou 80 - 90 km/hod. a mali tiež problém zabrzdiť, pretože vozovka v danom úseku bola veľmi šmykľavá. Z uvedeného podľa neho vyplýva, že príčinou dopravnej nehody nebolo nevenovanie sa vedeniu vozidla a nesledovanie situácie v cestnej premávke, ale nezvládnutie šmyku pri bezprostrednom ohrození protiidúcim vozidlom. Toto nemožno hodnotiť ako porušenie pravidiel cestnej premávky závažným spôsobom podľa § 137 ods. 2 zák. č. 8/2009 Z. z. a ani prekročenie primeranej rýchlosti konštatované u mňa znalcom z odboru cestnej dopravy nenapĺňa závažný spôsob uvedený pod písm. c) citovaného ustanovenia. Navrhol preto, aby odvolací súd napadnutý rozsudok okresného súdu zrušil v celom rozsahu a po úprave skutku v zmysle vykonaného dokazovania vec postúpil príslušnému dopravnému inšpektorátu na prejednanie priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. g) zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v platnom znení.

Krajský súd na podklade podaného odvolania podľa § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je dôvodné.

V prvom rade je potrebné uviesť, že prvostupňový súd vykonal dôkazy potrebné na zistenie skutkového stavu veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti a to v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie. Na základe takto vykonaného dokazovania dospel v podstate k správnym skutkovým zisteniam, ktoré však podľa krajského súdu nesprávne právne posúdil.

Z dokazovania vykonaného výsluchom svedkov, obžalovaného a znaleckým posudkom z odboru doprava cestná je zrejmé, že obžalovaný rýchlosť jazdy ním vedeného vozidla neprispôbil poveternostným podmienkam, stavu a povahe vozovky, v dôsledku čoho na zľadovatelej vozovke dostal šmyk, s vozidlom zišiel do priekopy a prevrátil sa. Pri tejto nehode jeho spolujazdec R. I. utrpel také zranenia, ktoré majú charakter ublíženia na zdraví.

Vznik zranení poškodeného R. I. je tak v príčinnej súvislosti s konaním obžalovaného, ktorým vo forme nevedomej nedbanlivosti porušil povinnosť uvedenú v ust. § 16 ods. 1 zák. č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke v znení neskorších predpisov, podľa ktorého vodič je povinný rýchlosť jazdy prispôbiť najmä svojim schopnostiam, vlastnostiam vozidla a nákladu, poveternostným podmienkam, stavu a povahe vozovky a iným okolnostiam, ktoré možno predvídať.

Nie je sa však možné stotožniť s tým právnym záverom prvostupňového súdu, že obžalovaný svojím konaním zároveň porušil dôležitú povinnosť uloženú mu podľa zákona. Totiž nie každé porušenie povinnosti účastníkov cestnej premávky stanovenej zákonom č. 8/2009 Z.z. možno považovať mechanicky súčasne za porušenie dôležitej povinnosti v zmysle § 158 Tr. zákona.

Za porušenie dôležitej povinnosti možno považovať len porušenie takej povinnosti uloženej vodičovi podľa zákona, ktorej porušenie má za danej situácie spravidla za následok usmrtenie alebo spôsobenie ťažkej ujmy na zdraví, keď teda jej porušením môže ľahko dôjsť k takémuto následku. Význam porušenia ktorejkoľvek vodičskej povinnosti je priamo závislý na konkrétnej dopravnej situácii.

Znaleckým dokazovaním z odboru doprava cestná a obhliadkou miesta dopravnej nehody bolo v predmetnej veci zistené, že obžalovaný na ceste mimo obce, na ktorej rýchlosť nebola obmedzená ani dopravnou značkou, viedol vozidlo rýchlosťou 52 km/hod.. K zabráneniu dopravnej nehody by došlo vtedy, ak by sa obžalovaný pohyboval daným úsekom rýchlosťou cca 37 km/hod.. Zo svedeckej výpovede L. J., ktorý ako člen HaZZ vo Svidníku vyslaný spolu s ďalšími kolegami na miesto dopravnej nehody vyplýva, že motorové vozidlo HaZZ na miesto nehody viedol po rovnakom úseku ako obžalovaný rýchlosťou 80-90 km/hod..

Z uvedeného je možné vyvodiť, že obžalovaný na situáciu v cestnej premávke reagoval (aj keď nedostatočne) a vozidlo nevedol spôsobom, ktorý by bol prejavom hrubej nezodpovednosti a hazardérstva. Za týchto okolností, aj keď obžalovaný povinnosť ustanovenú mu predpismi o cestnej premávke porušil, nemožno v tomto porušení vidieť porušenie dôležitej povinnosti uloženej mu podľa zákona, ktoré predpokladá ust. § 158 Tr. zákona.

Preto obžalovaný, aj keď sa skutok stal, svojím konaním nenaplnil pojmové znaky prečinu ublíženia na zdraví podľa § 158 Tr. zákona.

Keďže od spáchania skutku uplynula doba dlhšia ako dva roky, do úvahy už neprichádza ani postúpenie veci inému orgánu na prejednanie priestupku.

Vzhľadom na uvedené krajský súd napadnutý rozsudok v celom rozsahu podľa § 321 ods. 1 písm. d) Tr. poriadku zrušil a podľa § 285 písm. b) Tr. poriadku obžalovaného spod obžaloby oslobodil, pretože skutok nie je trestným činom.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.